

VRAAG EN ANTWOORD

Vraag van de Heer **G. Verduyn** in Izegem :

“Kanunnik Désiré-Ignace Verduyn (°Izegem 23-2-1792 – †Gent 16-5-1869) was Wezeliaan, lid van het Nationaal Congres en stierf als pastoor-deken van de St-Niklaaskerk te Gent.

In 1869 werd te Gent een “Biographie de M. le Chanoine D.I. Verduyn, curé-doyen de St-Nicolas à Gand” gepubliceerd van de hand van J.J. De Smet. Wie biedt mij dit werkje te koop aan ? Ook alle informatie over deze figuur is welkom.”

Vraag van de Heer **J. Tavernier** van St-Amandsberg :

“In het artikel “Militair Hospitaal” (Gh.T. 1986 – Nr. 2 – p. 90) komt de naam voor van Ser Andries Tavernier. Het zou mij uitermate interesseren moest iemand van uw lezers mij iets meer kunnen vertellen over deze heer. Was hij een Gentenaar ? Beroep, waar woonde hij en nog meer indien beschikbaar. Bestaat er literatuur over deze persoon ?”

Antwoord op de vraag van de Heer **H. Collumbien** (Gh.T. – 1986 – Nr. 2 – p. 112).

De Heer **L. Vanmelle** van Destelbergen stuurde ons een fotocopie van enkele bladzijden van het boek van Peter Lahnstein, getiteld “Karel V. Heerser over de Oude en Nieuwe Wereld.” Daarin kunnen wij lezen op p.34 : *De dag van de doop, de zevende maart*”.

Hij voegt er aan toe dat achteraan in het boek (dat beschikbaar is in de bibliotheek in de Meersstraat in St-Amandsberg) een grote lijst van bronnen is opgegeven.”

Van de Heer **M. Van Wesemael** ontvingen wij het volgende schrijven :

Ik denk dat we niet moeten twijfelen. Als V. Fris (Historische Persoonsnamen der Straten van Gent, blz. 72) de datum van 7 maart vooropstelt, zal hij geldige bronnen geraadpleegd hebben. Ook G. de Boom (Charles-Quint prince des Pays-Bas) schrijft in dezelfde zin : “Le 7 mars 1500 fut célébré le baptême du prince”. Ze haalt een kroniekschrijver aan die ze niet noemt : “Jamais ne fut veu en Gand sy somptueux luminaire pour quelque prince qui nasquit ou entrast en la ville.”

De Gentsche Almanak voor den jaere 1823 Uyt de Drukkery van J. Begyn op d’Appel-brugge informeert ons in dezer wijze : “Van de Gheboorte en Doop van Carolus V, getrokken uyt een oud handschrift” (dat verder in de tekst de Annalen van Meyerus blijken te zijn). Ik lees : “... ende wiert op den sevensten mert naer den Doop gedraeghen in den schoot van Margareta van Yorck achtergelaeten weduwe van Carolus Audeax, hebbende aen haer rechte syde Margareta van Oostenruck weduwe van Carolus prince van Spagnien; aen de slinke syde gingh Carolus de Crouwy prince van

Chimay (...) Den Bisschop van Doornick heeft hem ghedoopt en den prince van Chimay heeft hem den naem ghegeven van Carolus naer syn oud grootvader Carolus Audax.”

Het verwondert mij dat ge de stadsrekeningen niet ter sprake brengt. Die moeten een post bevatten omtrent de uitgaven gedaan voor de bouw van de fameuze galerij die de kerk verbond met het Prinsenhof.

Vraag van de Heer **T. De Smet** van Gent.

Hij vraagt dat een van onze bekwame leden eens een artikel zou schrijven over de Dampoort en omgeving. Bij de jeugdige lezers die spreken van “Gent-Oost” zou dit interesse opwekken, bij de ouderen die nog spreken van de “San-Maneuver” (Champ de Manoeuvres) zouden heel wat herinneringen opnieuw levendig gemaakt worden, zegt hij.

Het zou moeten geïllustreerd worden met oude foto's (hij zelf heeft er nog enkele). Hij denkt o.m. aan : de oude Antwerpse statie met het vreselijk ongeluk dat er gebeurde, de oude Eeklostatie, de Dampoort met en zonder viaduct, het schone “Hôtel Leopold II” met de beeltenis in de gevel, het gekende “gazettenhuizeke in hout”, het Antwerpenplein van toen met zijn bomen, enz.

Zeker een interessant voorstel. Wie neemt de handschoen op ?

BIBLIOGRAFIE

Onlangs publiceerde het “Centrum voor Hedendaagse Sociale Geschiedenis” van de Vrije Universiteit Brussel een uitgebreide studie, onder boekvorm, over “**De Gentse Metaalbewerkeren in de 19e eeuw**”.

De supervisie van deze publicatie lag bij de Directeur van dit Centrum, Professor E. Scholliers.

Hoogleraar aan de R.U.G. Louis Varlez publiceerde in 1901 een studie getiteld “Les salaires dans l'industrie gantoise. Industrie cotonnière”. Een vervolg verscheen in 1904 over “Industrie de la filature de lin”. Varlez voerde deze studies uit in opdracht van het Ministerie van Arbeid. Een tijdje geleden werd bij de kleinzoon van de in 1930 overleden Varlez ongekend archiefmateriaal ontdekt. Daaronder een uitgebreid dossier over de Gentse metaalbewerkeren. Het is duidelijk dat het ooit de bedoeling is geweest een studie over dit onderwerp te publiceren, maar voor een onbekende reden is daar niets van gekomen.

Van dit materiaal werd door het “Centrum voor Hedendaagse Sociale

Geschiedenis" dankbaar gebruik gemaakt om deze studie uit te diepen, aan te vullen en af te werken.

Het is een boek geworden dat de Gentenaar die geïnteresseerd is in de sociale geschiedenis van zijn stad zeker niet onberoerd kan laten. Wij durven het dan ook aanbevelen.

De prijs van 400 fr. kan moeilijk een bezwaar vormen voor een boek van bijna 300 bladzijden.

Te bestellen bij : "Centrum voor Hedendaagse Sociale Geschiedenis" – Kamer 5 B 421, Pleinlaan 2, 1050 Brussel. Tel. (02) 641.26.70.

H.C.

LEZERS SCHRIJVEN ONS

Mevrouw **Germaine Van huffel** die, zoals zij het zelf zegt, een oude Gentse is van vóór de Eerste Wereldoorlog, schreef ons een lange brief naar aanleiding van de uitleg over "Het Rolleke" in Gh. T. – 1986 – Nr. 2 – pp. 119-121. Wij publiceren graag enkele passages uit deze brief omdat wij denken dat dit vele van onze lezers kan interesseren.

Zij herinnert er aan dat de te vinden gelegde kinderen vaak een naam kregen die verband hield met de vindplaats en dat ze zeer vroeg uitbestede werden. Zelf heeft ze in haar prille jeugd nog een oude, sombere, in zichzelf gekeerde man gekend die weinig sprak en nooit lachte. Hij was als kind te vinden gelegd in de "rue de l'Echarpe" in Antwerpen en had bijgevolg de familienaam Echarpe meegekregen. Nauwelijks 4 jaar oud werd hij uitbestede bij boeren waar hij werkte als koewachter. Hij moest er hard werken van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, sliep in de stal waar niemand zich over hem ontfermde en hij kreeg weinig eten en veel schoppen. Over het gebouw waar de Rol zich bevond haalt zij volgende herinneringen op : Nadat de nonnen in de vorige eeuw het Rolleke verlaten hadden, werden de zolders per gedeelten verhuurd aan begaafde, maar arme artiesten, o.a. Evarist De Buck, Cecile Cauterman. Het gelijkvloers werd verdeeld in woningen die goedkoop verhuurd werden aan grote gezinnen met een kleine porte-monnaie, ofwel aan eenvoudige ambtenaren zoals de brigadier die naast mijn grootouders woonde. Er was natuurlijk geen leidingwater, doch een grote pomp boven een diepe steenput bij de bleek van de verdwenen nonnekens laafde gratis iedereen.

Mijn oom Albert Van huffel (januari 1877-maart 1935), de architect van de

Basilek van Koekelberg sleet er een groot deel van zijn kinderjaren en stond gratis model als mooi blond jongetje bij de arme artiesten op de zolder, dit was zijn eerste contact met de kunst.

De Stad Gent eiste terug het Rolleke op en maakte er een nachtelijke verblijfplaats van voor de zatlappen die het de andere burgers moeilijk maakten. Als er van een werkzoekende gezegd werd : “Hij heeft in ’t Rolleke gezeten” mocht hij gerust een kruisje maken over werkaanbiedingen. Vóór de eerste wereldoorlog werd het Rolleke een primitieve school voor abnormale meisjes die de overbevolkte klassen (40 ll.) van het lager onderwijs in de war stuurden.

Tijdens de eerste wereldoorlog werd door de dermatoloog Dr. Dupéreau een verzorgingscentrum ingericht voor kinders met de besmettelijke hoofdhuidziekte “teigne”, in de volksmond “reujonk” genoemd, dat toen onder de armsten der armen erg verspreid was daar zij door luizen overwoekerd werden. Een eenvoudig middagmaal en een kom melk kwam ook tegemoet aan hun chronische grote honger.

Na de eerste W.O. verbeterde de economische, financiële en hygiënische toestand van de arbeidersbevolking dermate dat gelukkiglijk die armoeschool overbodig werd.
